

extra editie

DE NOOTLENDOP

om mee te nemen

ze zitten al
te wachten...

KAMPSPECIAL

1987

bij de voorplaat:

Zien jullie ze al zitten wachten? De bewoners van de bossen in Bergeijk zitten al vol spanning uit te kijken naar de dag dat het jongenskoor Cantasona daar aankomt voor het jaarlijkse jongenskoorkamp. De konijntjes, de vogels, de kabouters, ze kunnen bijna niet meer wachten. Jullie ook niet? Kijk dan maar eens gauw in deze kampspecial. Want daarin staat alvast van alles over het jongenskoorkamp.

Wat je allemaal mee moet nemen, en wat je moet doen om een goede kampeerder te zijn. Maar ook wat je allemaal te wachten staat op het jongenskoorkamp. Iets over onze keukenstaf, en iets over sport. We vertellen je over het vijfstedenspel en over de vossenjacht. Kortom, je hebt genoeg te lezen. En mocht je je toch nog vervelen voordat we op kamp gaan, dan kun je nog altijd de voorplaat van deze kampspecial inkleuren. Want als je eenmaal op jongenskoorkamp bent, heb je daar geen tijd meer voor!

Anton, Hans, Jeroen, Nol en Roeland.

niet vergeten: de playbackshow!

Denken jullie er allemaal aan? Op zondag 19 juli vindt voor de vierde maal de Kamptasona Playbackshow plaats.

Dat is voor alle jongens dé kans om te laten zien dat ze meer kunnen dan zingen!

Inschrijven kan nog tot aan het kamp. (Ook voor de leiders!).

Dus: doe allemaal mee, en laat zien wat je kunt tijdens de playbackshow!

6. Ook dit jaar worden ouders, familieleden en bekenden in de gelegenheid gesteld om het kamp te komen bezoeken. Dinsdagmiddag 21 juli wordt hiertoe de gelegenheid geboden. De jongens blijven dan in en om het kamp om iedereen te kunnen ontvangen. De plaats van het kamp wordt aangegeven met de borden : Cantasona ,Boxtel.
Voor meer informatie omtrent de bezoekenmiddag; zie elders in de kampspecial .

7. De keukenscepter zal dit jaar wederom gezwaaid worden door het echtpaar Kees en Toos Hermans, Henry van de Langenberg zal de keukenstaf assisteren.
De staf zal bestaan uit de bestuursleden Nol Paashuis, Anton Neggers, Hans Mestrum, Jeroen Felix en Roeland de Leyer.
Iedere groep zal een staflid als 'coach' hebben.

8. Dit was ren zo ongeveer de belangrijkste mededelingen omtrent het kamp 1987. Rest mij nog te vermelden dat we de aankomst op zaterdag 25 juli ,in Boxtel ,rond de klok van twaalf uur 's middags verwachten. We hopen dat het allemaal zo ongeveer duidelijk is. Mocht U nog vragen hebben, dan kunt U altijd even bellen naar het secretariaat van Cantasona. Namens het bestuur van de stichting jongenskoor cantasona wensen wij U een prettige vakantie toe met een behouden thuiskomst !

Namens Cantasona, de secretaris.

Stichting jongenskoor
CANTASONA

PROGRAMMA BIJ GOED WEER.

Wijzigingen voorbehouden.

Om jullie te laten zien wat ons zo ongeveer in de kampweek zal staan te wachten, publiceren wij hieronder een overzicht van het programma, zoals dat bij goed weer zal worden uitgevoerd. Uiteraard zal niet het gehele programma verraden worden, vandaar de term : verrassing of geheim.....

Op die plaats zal er een spannend spel plaatsvinden. Ook staat er de puntentelling genoteerd.

Indien het weer niet meewerkt, kan er natuurlijk aan het programma gesleuteld moeten worden: programma onderdelen kunnen naar een andere dag verplaatst worden, of zelfs geheel vervallen.

Laten we hopen dat dat zo min mogelijk is !

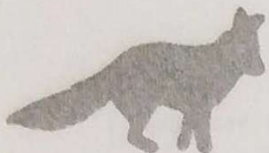
Rode draad spel : scotland Yard spel (punten 8,6,4,2,)

Zaterdag 18 juli: Vertrek vanaf het kerkplein : 11.00.u.
Verrassing / geheim. (met sportkleding
In Bergeyk : spel Zoek de coach(pnt.4,3,2,1)
Tent inruimen en kamp opening.
Vervolgens 'n spannend geheim.....

Zondag 19 juli : Wasbakkendans en een verrassingsontbijt.
'n geheime oriëntatietocht
Om ongeveer zes uur : H.Mis op het kamp.
's avonds de vierde playbackshow.

Maandag 20 juli : Wasbakkendans en ontbijt
Inkopen doen (let op de mededelingen)
Hutten bouwen (let op de spelregels
punten 16,12,8,4).

tot slot.....

Vossenjacht

Als het donker wordt is het in de bossen héél stil. Dat is de mooiste tijd om met z'n allen op jacht te gaan naar de vos!

De vos is natuurlijk geen échte. De vos wordt gespeeld door twee leiders, die van tijd tot tijd laten horen waar ze zitten door op de trompet te blazen. De vier groepen gaan ieder apart op zoek naar de vos, en proberen hem door goed te luisteren op te sporen.

Stil zijn!

Om te bepalen waar de vos zich bevindt is het heel belangrijk dat iedereen zo stil mogelijk is. Je hoort de trompet immers maar een paar keer, en vaak nog heel zachtjes. Bovendien kan de wind het geluid verdraaien, zodat je allemaal goed moet luisteren.

Insluiten

De vos blijft niet op één plaats, maar beweegt zich door het bos. Daarom is het ook belangrijk om te luisteren waarheen de vos zich beweegt. Op het laatst van het spel zijn meestal alle groepen zéér dicht bij de vos genaderd, zodat ze hem helemaal hebben ingesloten. Als dat zo is, moet de vos dan ook op een plaats blijven.

Winnaar

De groep die de vos vindt heeft gewonnen. Nadat de vos is gevangen speelt de trompet 'Zunnen gooie hebben wij nog niet gehad'. Dan weten ook de andere groepen dat het spel voorbij is, en dat ze terug naar het kamp moeten keren. De vossenjacht is het oudste, en misschien ook wel het spannendste spel op het jongenskoorkamp. Vandaar dat we het tijdens het jongenskoorkamp wel twee keer zullen spelen!

LUISTERUUH!

Wanneer we met zovelen op het jongenskoorkamp zijn, moet er ook veel verteld worden. Over het programma, de spelregels, de punten. En daarom is het zo fijn dat wanneer een van de leiders iets te zeggen heeft, iedereen stil is en goed luistert!

Jammer dat we van andere jaren nog wel weten, dat het meestal heel anders gaat. Iedereen roept door elkaar, verstaat er niks van, en snapt uiteindelijk ook niet wat er gezegd is.

Ons advies: Luisteruu! Als er iets verteld wordt, houdt dan eventjes je mond dicht. Des te eerder zijn we klaar, en kunnen we weer verder. Is dat dus afgesproken?

EEN FLODDER IN DE BOSSEN VAN BERGEYK!!! Wees voorzichtig!!

Wanneer het begint te schemeren na een lange zomeravond, stijgt er een licht witte damp uit de vennen en glassen rond het kamp. De boeren die het hooi binnen halen gaan vlug naar huis.

De jagers schouderen hun geweer en laten de eenden voor wat ze zijn. Ook zij moeten op reis naar huis. Zelfs de boswachter van Bergeyk doet de luiken voor de ramen en sluit zijn deur.

Het zal nu niet lang meer duren of de kinderen op het kamp horen het korte hese blaffen als van een otter, maar oneindig veel kwaadaardiger. De flodder...!!! De flodder is uit de diepte van de zompen opgekomen, en dwaalt nu door het land in de buurt van het kamp, dat versluierd wordt door de onkomende nevel.

In de nacht is de flodder overal en nergens.

Smokkelaars die hem ontmoetten, zag en een grote, zwarte, ruige wolfshond voortschuipen langs de akkers van de kampweg. Sommige smokkelaars zijn verdwenen...Viskers, die hun hengel uitgooiden in het ven, hoorden plotsklaps achter zich een onrustig hijgen.

Eer ze zich konden omwenden, om te zien wat daar in het aarddonker naderde, voelde zij een loodzware last op hun rug en schouders drukken, terwijl natte slijmerige kikvorsvoeten met brade zwemvliezen hun nek omstrengelden.

Veel verder kwamen ze niet. Ze vielen neer in het weiland om 's morgens vroeg, na een nacht van vreselijke angststromen, klappertanden van koorts te ontwaken op de doornatte grond.

Meerdere malen hebben kinderen op het kamp hetzelfde meegemaakt.

Gorgelend, snuivend en stampend worden zij midden in hun slaap overvallen in hun tent. Sommige woelen, anderen slaarwandelen.

Maar 's morgens weten ze het te vertellen, dat van die flodder en dan zijn ze stoer en sterk. Maar o wee, 's nachts kruipen ze heel diep in hun slaapzak en hopen maar dat hij vannacht niet komt, de flodder...!!! En bij het minste of geringste geluid is hij er toch. Altijd pakt hij mensen die 's avonds en 's nachts geluid of herrie maken. De stille mensen laat hij met rust, want de flodder houdt van slapen en nog meer van stilte en rust.

Zou jij hem vannacht op bezoek krijgen??? Ik in ieder geval niet, want ik ben stil. Dan maak jij maar herrie, we zullen zien.....

De jongens die al vaker mee op kamp zijn geweest weten het al: een jongen die zich sportief gedraagt, die zonder te momporen doet wat van hem gevraagd wordt, die zelfs af en toe ongevraagd iets leuks doet, kortom, elke jongen die voor ons een plezierige kampgast is, verdient een bon. Uiteraard niet dezelfde als op de repetities, nee, maar met een die gekke kleuren.

Je kunt die bon krijgen van de vijf coaches.

Je krijgt je bon meteen als je die verdiend hebt. En dan?

Nou dan stop je die bon in een speciale bonnenkast die ergens aan een boom hangt. Wel goed kijken, anders zit ie zo in het verkeerde vakje, want er staan namen onder de vakken. Dus jouw bon moet in jouw vakje.

Op het eind van de week wordt de bonnenkast opengemaakt en de bonnen geteld. De jongen met de meeste bonnen krijgt een prijsje, maar dat is nog niet alles: de bonnen tellen als gewone punten en worden bij de punten geteld van jullie groep. Zo wordt het elk jaar nog erg spannend wie de kampbeker wint, want een goede groep hoeft niet de meeste bonnen te hebben. Misschien heeft jouw groep de meeste bonnen en word je daardoor nog net eerste.

Let op! Jongens die vragen worden altijd overgeholpen. En een bon krijg je voor iets wat je gedaan hebt, niet voor iets wat je voor een bon wel even doet en anders niet.

En omdat we dit jaar zo'n goede groep mee op kamp nemen, hebben we extra veel bonnen laten maken. Hopenlijk is de bonnenkast ook te klein, want dat wil dan zeggen dat we heel veel plezierige, aardige, toffe, vriendelijke, behulpzame, opgewekte, vrolijke, nette, goed luisterende, alles opetende, opruimende, vlugge, eerlijke, sportieve, enthousiaste,kinderen mee hebben en dat is voor iedereen heel fijn en voor het slagen van het kamp nog belangrijker dan het weer.

JONGENSKOOR
Canta Sona
BOXTEL

Ik ga op vakantie en ik neem mee

Met deze woorden heeft de kampstaf zich op een jongenskoorkamp eens een hele avond beziggehouden. Hoe en waarom weet niemand meer, maar wat wij wel weten 's het volgende

Nu gaan jullie op vakantie en wat jullie moeten meenemen kunnen jullie in deze kampspecial precies lezen.

Hoe je alles meeneemt, in een koffer, in een tas of in een plunjezak, is eigenlijk helemaal niet zo belangrijk. Belangrijk is wel, dat je al je eigen spullen goed kunt terugkennnen, dus dat je goed weet wat je allemaal meeneemt op kamp. Misschien is het slim om op alle spullen je naam te zetten.

Wat zeker ook slim is, is om een plastic zak mee te nemen, waarin je al je kleren kunt doen die niet schoon of droog meer zijn, zodat je alle schone spullen daarmee niet vuil of nat maakt.

Na deze eerste tips hier nog een paar dingen waar je op kamp aan moet denken:

1. Op kamp hebben wij niet zoveel mooie dingen als thuis. Zo hebben wij geen stroom, dus geen televisie 's-avonds. Zo hebben wij ook geen stromend water uit de kraan, maar wel water dat direkt uit de grond komt. Water dat, hoe raar het ook mag klinken, helemaal niet ongezond is, maar dat wel erg koud is. En doordat het zo koud is, is het ook niet erg verstandig er veel van te drinken, ook al heb je na het sporten of het bouwen aan de hut nog zo'n dorst. Als je dat wel doet, dan bestaat er een kans dat je ziek wordt van het water.
 2. Veel jongens zullen het best wel fijn vinden, dat zij nu een week lang fijn geen last hebben van hun ouders, die steeds maar weer zeggen dat zij voor het eten hun handen moeten wassen, voor het naar bed gaan zich moeten wassen en allerhande andere vervelende dingen meer opdragen. Laten wij je nu dus vlug uit een droom helpen; je gaat met het jongenskoor dan ongetwijfeld op een strafkamp
- Je moet er namelijk bijna alle dingen die je thuis moet doen ook doen, soms zelfs nog wel afwassen. Dat betekent dat je 's-morgens voor je gaat ontbijten je fris gewassen en "keurig" gekamd aan tafel komt.

Dat betekent dat je bij de andere keren dat we eten, je er altijd voor moet zorgen dat je schone handen hebt. Dat betekent ook dat als je 's-avonds naar bed gaat je jezelf ook weer goed moet wassen, zodat je schoon naar bed gaat en dat natuurlijk niet met je vuile kleren aan, zoals er ieder jaar weer jongens proberen te doen. Waarom dit alles moet, zal je door je ouders vast en zeker al vele keren zijn uitgelegd, daarom zullen wij het hier niet doen. Alleen als je dat persé wilt, zullen de mensen van de keukenstaf het je graag uitleggen als er een of ander spel aan de gang is.

3. We gaan op kamp met hele mooie tenten, waarin we allemaal prima droog kunnen blijven en lekker warm kunnen slapen. Daarvoor moeten we wel allemaal wat moeite doen:
- Wat je zeker niet moet doen is met je schoenen aan door de tent heen lopen. Alles wordt dan vuil en de luchtbedden kunnen er ook niet zo goed tegen.
 - Veel jongens kopen als zij boodschappen gaan doen grote flessen limonade, cola of 7-up. De flessen mogen niet meegenomen worden in de tent, omdat zij kapot kunnen gaan of kunnen gaan lekken, waardoor alles nat wordt in de tent en alles gaat plakken, waar dan weer ongedierte op af komt. Voor iedere tent zullen er twee kratten staan, waar je de flessen in kunt zetten. Als je wilt kun je je eigen flessen terugvinden voor er stickers met je naam op te plakken.
 - Zorg er steeds voor dat het grondzeil goed tegen het tentzeil omhoog staat, zodat er geen spullen van je buiten terecht kunnen komen en nat kunnen worden.

Als iedereen zich een beetje aan deze tips houdt, denken wij dat het voor iedereen een leuk en prettig kamp zal worden.

DE KEUKENSTAF

Heb je er wel eens over nagedacht, wat er allemaal moet gebeuren om voor zoveel mensen voor eten te zorgen? En wie dat allemaal doet?

's-Morgens in alle vroegte, als het hele jongenskoorkamp nog in diepe rust is, komen uit alle gaten en hoeken van het Bergelijke bos kleine keukenkaboutertjes naar het tentenkamp gekropen. Ze snijden het brood, zetten het theewater op, smeren de boterhammen en beleggen ze met kaas, vlees, hagelslag, pindaakaas en nog veel meer. Ze melken de koe en zetten de melk koud. Daarna doen ze de afwas (van de vorige avond), vegen de tafel af en dekken deze met borden, kopjes, messen, vorken. Als dat gebeurd is beginnen ze alvast met het schillen van de aardappelen, ze braden het vlees aan, maken de groenten schoon, en trekken een bouillon, om daar straks een verrukkelijke soep van te kunnen maken. En als Jeroen dan eindelijk het reveille blaast, dan kan het jongenskoorkamp met een gerust hart beginnen, want voor het natje en het droogje van alle jongens is gezorgd.

Geloven jullie nog in sprookjes?

Nee, natuurlijk niet. Kabouters bestaan niet, en als ze al bestonden, dan hadden ze wel wat beters te doen, dan voor vijfendertig hongerige jongens te zorgen. Dat moet echter wel gebeuren, en daarvoor hebben wij een keukenstaf.

Meneer en mevrouw Hermans uit Esch (de vader en moeder van René) zorgen nu alweer voor het vierde jaar voor de keuken op het jongenskoorkamp. Daarbij zorgvuldig geassisteerd door Henri van den Langenberg, doen zij al die dingen die in het bovenstaande sprookje de kabouterijtjes nog deden. Maar ze doen nog veel meer. Meneer Hermans gaat elke dag boodschappen doen. Zien jullie dat voor je? "Mag ik acht broden en vierentwintig pakken melk?". En wat te denken van tweeënveertig lapjes vlees? Mevrouw Hermans is de hele dag bezig in de keuken. En dat is vaak geen pretje met dat hete weer! Bovendien doet ze nog een heleboel andere dingen die met koken niet zo veel meer te maken hebben, zoals theedoeken uitwassen en wasbakken schoonmaken. En behalve dat verzorgt de keukenstaf drie keer per dag een maaltijd voor tweeënveertig personen! Elke dag al die boterhammen, een grote pan soep, aardappelen, vlees, groente en een toetje.

En daarom is het zo fijn, als zij, als beloning voor hun harde werken, ook elke keer zulke tevreden gezichten zien. Maar.....

Dat is nou jammer. Er zijn nu eenmaal altijd jongens, die zo verwend zijn (of doen alsof!) dat ze niets goed genoeg vinden. Die altijd mopperen, en niks lusten!

Zeg eens eerlijk, is dat nou leuk? Dat meneer en mevrouw Hermans zo goed hun best doen, en stank voor dank krijgen? Natuurlijk niet! Daarom doen jullie dat dit jaar natuurlijk anders. Zeg van tijd tot tijd eens: "Dankuwel voor het lekkere eten!". Knoei er nooit mee! En zorg dat je je aan tafel netjes gedraagt!

Dan is het ook voor de keukenstaf een leuk kamp!

MANNEN OPGELET!

Meisjes en dames mogen deze bladzijden overslaan want wat hierna komt is voor de stoere jongens, tarzans, supermannen en Rambo's. Van wege het grote succes van de afgelopen jaren hebben we ook dit jaar besloten om het echte mannenwerk, het huttenbouwen, weer in het programma te doen. En zeg nou zelf, meisjes kunnen toch geen hutten bouwen? Bovendien is het heel leuk om te doen. Wat het leuke van huttenbouwen is?????....

- Nou,
- Je wordt er ontzettend smerig van.
 - Je krijgt niet op je donder dat je kleren eruit zien om op te schieten.
 - Je krijgt flinke spierballen van al dat gesjouw. (kijk maar naar Rambo).
 - Kom je ooit eens op een onbewoond tropisch eiland te zitten en jij alleen bent de man die een hut kan maken, dan ben je uiteraard een HELD!!!
 - Je verdient er punten mee voor je groep.

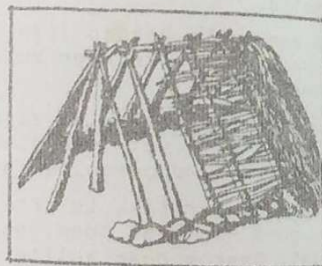
Voor al deze HELDEN volgt hieronder een extra les in het bouwen van een hut. Het zijn een paar regels waaraan je je goed moet houden en wil je goede en stevige hut krijgen.

De Vorm.

Zoals je kunt zien zijn er een paar plaatjes bijgedaan waar je misschien iets aan hebt voor de vorm. Je moet nog wel op een paar andere dingen letten.

- Het moet wel de juiste maten hebben en dus bijvoorbeeld geen deur maken die veel te klein of te groot is.
- De hele groep moet erin kunnen.
- De hut moet "bovengronds" zijn.
- Omdat de jury hoogtevrees heeft en dus niet durft te klimmen, mag het ook geen boomhut zijn.
- Er moet minimaal één raam zijn.

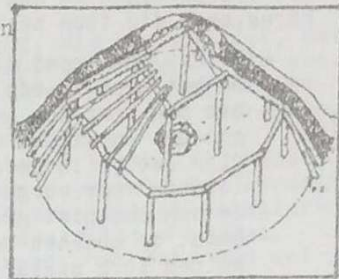
Verder doet de vorm er niet toe en dus hoe gekker, hoe beter en meer punten. Maak het echter niet te ingewikkeld.

De Plaats.

Dit is een onderdeel wat heel belangrijk is en waar je goed de tijd voor moet nemen. (natuurlijk géén halve middag). Hier komt nog bij dat,

- De hut niet verder dan vijf minuten lopen van het kamp af mag staan.
- Je mag niet te dicht bij een andere groep gaan bouwen zodat elkaars kunt zien.
- Een goed verstopte hut is ook een goede schuilplaats, dus zorg dat je vanaf de weg moeilijk te zien is.

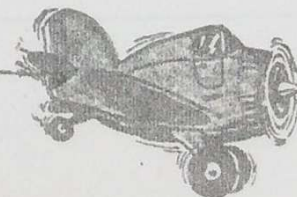
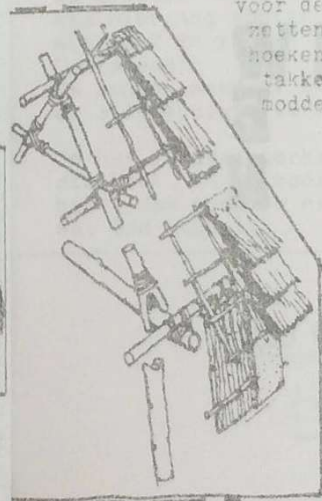
Het Materiaal.

Ja, er is een ernstig waarschuwing binnengekomen van de Nederlandse Vereniging ter Bescherming van de Bedreigde Boomsorten. (NVBBB). We mogen vooral geen levende bomen beschadigen en er takken af snijden. We hebben ze beloofd dat we alleen lieve, brave en zeer welopgevoede jongens meenemen, dus dat "zich" daar geen zorgen over hoeft te maken. Jongens, gebruik alleen bomen en takken die op de grond liggen. Als afwerkmateriaal kun je dunnere takken, bunt of modder gebruiken. Water kun je dan komen halen. Op een eiland gebruik je natuurlijk geen bunt maar palmladeren.

Mocht er toch een groep zijn die zo dom is om levend materiaal te gebruiken dan is die groep de pineut want het kost veel punten en er komt dan iemand van de NVBBB met een boete.

Stevigheid.

Je ziet op de plaatjes een paar stevige hutten. Wat voor vorm hut je ook neemt je kunt het beste als volgt te werk gaan. Het geraamte kun je het beste van dikke takken en boomstammen maken. In de vier kanten die dan ontstaan zet je schuin ook dikke takken zodat er een driehoek ontstaat. Dit kun je het beste in alle vlakken doen. Je mag voor de stevigheid wel je hut tegen een bestaande boom zetten, dan staat het geheel al meteen stevig. De drie hoeken die ontstaan zet je dan weer dunnere en kleinere takken. De wanden kun je daarna afwerken met bunt of modder.

Laatste regels.

Tot slot krijgen we nog een paar regels die niet bij het vorige horen, maar die toch heel belangrijk zijn.

- De hut moet goed dicht zijn.
- De hut moet in één dag af zijn.
- Men mag niet met andere groepen samenwerken. We hebben vier groepen en willen dus ook vier aparte hutten. Het juist belangrijk dat je in je eigen groep goed samenwerkt. Hier kunnen de leiders voor zorgen.
- Je mag dus niet graven, behalve als je modder moet maken.
- Omdat de coaches heel lui zijn en omdat alles waaraan ze mee helpen toch mislukt, mogen de coaches niet meehelpen met het sjouwen en het bouwen. Ze mogen wel meebeslissen over de vorm van de hut en over het materiaal.
- Deelname aan het grote was-, schrob- en poetsfestijn na afloop is VERPLICHT.

Als jullie je allemaal goed aan de regels houden krijgen we straks op kamp vier schitterende hutten.

Oh ja, mocht je ooit nog eens echt op een onbewoond eiland komen? Pas dan vooral op voor olifanten die van rechts komen..... ze hebben dan voorrang.

H
U
T
T
E
N
B
O
U
W
E
N

De mooiste kerk ter wereld

Er was eens een koning, die was zo rijk, dat hij wel de rijkste koning van de wereld was. En ook al zijn onderdanen waren rijker dan

de onderdanen van andere koningen. Onze koning was dan ook niet alleen de rijkste koning van de wereld, maar ook de machtigste. En omdat hij zo rijk en machtig was, zei hij tegen zichzelf: "Omdat mijn land het mooiste en belangrijkste land van de wereld is, spreekt het vanzelf dat God in mijn land moet wonen. Daarom zal ik de allermooiste en de allergrootste kerk van de hele wereld laten bouwen, zodat het mooiste huis van God in mijn land staat. Dan moet God wel in mijn land gaan wonen."

En zo gebeurde het. De knapste en ijverigste bouwmeesters van het hele land werden aan het werk gezet om de mooiste kerk van de wereld te bouwen. Ze waren meer dan vijftientig jaar bezig, en toen ze klaar waren moest iedereen toegeven: de kerk was inderdaad de allermooiste kerk van de hele wereld. Hij had de mooiste beeldhouwwerken, de mooiste glas-in-lood ramen, de allerhoogste toren en de grootste koepel. En in de kerk speelde het mooiste orgel van de wereld, en zong het allerbeste koor, het jongenskoor Cantasona. De koning was zo verschrikkelijk trots op zijn kerk, dat hij God uitnodigde om een kijkje te komen nemen. En nadat de koning God had rondgeleid, vroeg hij: "En, is dit nu niet de allermooiste kerk die U ooit gezien hebt op de hele wereld?" - "Ja...." zei God.

"Nou," zei de koning weer, "dus dat betekent dat U voortaan in mijn land komt wonen." - "Nee hoor," zei God. "Maar waarom dan niet?" vroeg de koning verbaasd, "Dit is nou toch zeker de allermooiste plek van de wereld." "Nee," zei God, "dat is het nou: dit is misschien de mooiste kerk van de wereld, maar nog maar de op-een-na mooiste plek van de wereld."

De koning snapte er niets meer van. En toen nam God de koning mee, heel ver weg, naar een plaats waar nog bijna nooit een mens was geweest. Er stroomde een waterval, en er stonden duizenden bomen. De allermooiste bloemen in alle kleuren geurden overal, en in de bomen zongen ontelbare vogels het hoogste lied. En toen zei God tegen de koning: "Kijk maar eens goed rond, dit is de aller-allermooiste kerk van de wereld. Zie je die blauwe lucht? Is dat niet de mooiste en grootste koepel van de wereld. En die bloemen? Zijn die niet nog mooier dan jouw glas-in-lood ramen, en geuriger dan wierook? En zingen mijn vogels niet nóg mooier dan het jongenskoor Cantasona?"

De koning werd er helemaal stil van. En hij moest het toegeven: de allermooiste kerk van de hele wereld, die had God zelf gebouwd!

Op het jongenskoorkamp vieren we de heilige mis op zondagmiddag in die kerk. In de mooiste kerk ter wereld dus. En als je daar bij bent, dan moet je maar eens goed rondkijken. Dan begrijp je best wat God bedoelt!

En verlos ons van
het doemdenken.

(Wim Kan)

douanespel

Je hebt in deze kampspecial al meer kunnen lezen over smokkelaars, mensen die geld of goederen over de grens brengen, maar dan wel stiekum, zodat ze geen belasting hoeven te betalen. Degenen, die smokkelaars proberen te pakken, kennen jullie wel. Dat zijn de douanes, dezelfde mensen die aan de grens altijd de paspoorten controleren.

Bij het douanespel zijn jullie de smokkelaars, en de vijf coaches de douanes. We spelen het spel als het donker is, dan is het namelijk extra spannend. Alle jongens krijgen aan de ene kant van het bos een kaartje. Dat moeten ze proberen, dwars door het bos heen, naar de andere kant te brengen. Daar zit de vijfde coach, goed zichtbaar onder een lamp, om de kaartjes in ontvangst te nemen. Elk overgebracht kaartje is een punt. Maar pas op: de andere coaches lopen door het bos, en proberen zoveel mogelijk smokkelaars te vangen. Wanneer ze je te pakken hebben moet je je kaartje afgeven, en weer helemaal terug om een nieuw kaartje te halen!

Hoe speel je het spel nu het beste? Je moet natuurlijk geen zaklamp meenemen, want dan ziet de douane je het eerste! Je moet ook geen lawaai maken, want dan kan de douane je horen. Nee, het beste is, om zo zachtjes mogelijk te sluipen. En als je eenmaal een goede route gevonden hebt, moet je proberen daar zolang mogelijk gebruik van te maken. Maar denk er wel om: je moet door het bos gaan, en niet over het pad!

Als het douanespel wordt uitgelegd, moet je nog maar eens goed luisteren. En denk erom: het douanespel is geen spel voor angsthazen, maar alleen voor echte smokkelaars!

WEERBERICHT

Van het K.N.M.I. in ontvingen wij de volgende weersverwachting voor de week van 18 tot 25 juli:

- Als het niet regent, is het droog.
- Als het droog is, is het nog niet zeker dat de zon schijnt!
- De zon schijnt altijd, maar meestal achter de wolken.
- Maximum temperaturen tussen -10 en +45 graden Celsius.
- 's-nachts zal het vriezen, of dooien.

De wind was wegens een actieve depressie zo depressief, dat hij niet voor commentaar bereikbaar was!

SMOKKELAARS OP EN ROND HET KAMP!

Sluipende schreden glijden over de paden, die als donkere linten afsteken tegen de volle maan. Het is het enige geluid in de grote verlatenheid. Geheimzinnig hangt het tussen de bomen en boven het ven.

De man is op zijn hoede. Hij drukt zich zo dicht mogelijk tegen de grond om zo weinig mogelijk op te vallen. Het is alsof hij zich niet helemaal veilig voelt. Voorzichtig, meter voor meter glijdt hij voorwaarts en zijn ogen nemen nauwkeurig het terrein vóór hem op, voorzover hij daartoe in staat is. De snel dalende grijze schemer hangt als een geheimzinnig waas om de bomen heen. In de verte ziet hij tenten staan en hoort hij kinderen. Het geluid ijlt over het water. Hier in de bossen kan gevaar dreigen. Hij weet ook dat de kleinste onvoorzichtigheid hem noodlottig kan worden. De gesluisde mannen kennen de verborgen paden naar de vijandige kampen.

De laatste tijd zijn er zeer veel smokkelaars spoorloos verdwenen en geen enkele maal is het gelukt te weten te komen wat er van hen geworden is. De man voelt in zijn zak, is het er nog? Hoe lang zal het nog duren, voordat hij het vijandige kamp bereikt heeft?

Hij klemt het smokkelaarsbriefje stevig in zijn bezweette hand. 3 plaatsjes moet hij af alvorens geslaagd te zijn. Een volgende keer kunnen het er wel 4 zijn of misschien maar 1 of 2.

Dan ziet hij opeens een gesluisde man staan. Het angstzweet breekt hem uit, zijn hart begint te bonzen. Wanneer de man hem ziet is hij verloren en zijn smokkelaars briefje kwijt. Stil blijft hij liggen, zijn adem stokt. De gesluisde douane heeft niets gemerkt en loopt door.

Na enige ogenblikken zet de man het op een lopen, zo hard hij kan. Omkijken kan hij nu niet meer, hij moet rennen voor zijn leven en zo snel mogelijk het kamp zien te bereiken. Zijn benen willen niet sneller, maar hij moet, hij moet. Daar, in de verte, een kamp nu is hij gered. Daar binnen in dat kamp is hij veilig. Maar straks moet hij verder, hij moet nog 2 kampen aandoen. Dan pas is zijn missie gelukt.

=====

De krijger sluipt geruisloos door het hoge prairiegras. Zijn moccasins maken geen enkel geluid, en slechts de lichte wuivingen van de gra-shalmen verraden zijn aanwezigheid. Met zijn arendsogen ziet hij plots het kamp van de vijand. Het ligt zorgvuldig verscholen op een makkelijk te verdedigen plaats. Maar de uitkijkposten zijn bemand. Deze dappere indiaan zorgt er zorgvuldig voor om niet gezien te worden terwijl hij naderbij sluipt, maar ineens.....ai..... die wachtpost had hij niet gezien en voor hem is het avontuur voorbij. Maar niet voor zijn stamgenoot die enkele meters achter hem sloop. Nu de wachtpost het druk heeft met zijn slachtoffer kan hij onopgemerkt de vesting naderen en binnenkomen. Snel zoekt hij wat hij wil hebben: de totempaal, en met zijn kostbare schat verlaat hij het vijandelijke kamp. Hij is nu onoverwinnelijk en kan dan ook zonder problemen het thuiskamp bereiken, wa ar hij als een held wordt binnengehaald.

Dit is zo ongeveer de inhoud van het indianenkwartetspel. Hier onder volgen voor de duidelijkheid nog even de spelregels.

1. De groepen loten om een eigen thuisland en trekken met hun coac naar een ideale plaas om hun fort te bouwen.
2. Op de grens van de vier gebieden komt de wigwam met daarin het grote opperhoofd.
3. De groepen moeten proberen de heilige voorwerpen van de andere groepen te veroveren.
4. Vier dezelfde voorwerpen zijn een kwartet, en dat kan niet meer weggenomen worden.
5. In het thuisland kunnen de leden van de groep alle indringers aftikken.
6. De indiaan die is afgetikt moet samen met degene die hem afgetikt heeft naar het grote opperhoofd, waar zij hun levens ruilen.
7. Groepen mogen samenwerken. Eendracht maakt macht. Maar : tegenstander spreken met gespleten tong. Alle groepen zullen immers proberen te winnen.

8. DENK OOK DIT JAAR AAN DE INDIANENKLEDING ??????? !!!!!!!!

En oud gebruik.

=====

In de Kempen kende men vroeger een oud gebruik op de grotere boergerijen. De boerenknecht of boerenzoon die 's ocntends het laatst bij de pomp was moest de heie dag de rotklusjes opknappen. Men zong er het volgende versje bij :

" Zet oew sokken d'r in,
 en doet oew hemd mâr ut
 want wende ' t leste bô de pomp,
 dan gaoue zeker in d'n domp,
 en bende ' t leste mee waussen klaor,
 dan bende gij goea de sigaor! "

Een ander spel uit grootmoeders tijd kennen jullie vast nog wel : de stoelendans. De deelnemers dansen rond een aantal stoelen, todat de muziek stopt. Als iedereen is gaan zitten blijkt dat er een stoel te weinig is : degene zonder zitplaats is af.

Ochtendprocedure.

We hebben de afgelopen jaren nog al wat variaties obedacht om jullie 's morgens zo vlug mogelijk uit bed en aktief te krijgen. Van ochtend-gymnastiek tot tent opruimen en vlaggenparade. Het afgelopen jaar brachten we geheel iets nieuws, nl de wasbakendans: een combinatie van een oud gebruik met de stoelendans. Zo ontstond een nieuw spel voor de vroege ocntend : de wasbakendans.

Wie het laatst komt.....

Maat jeroen het reveille heeft geblazen moet je als de hazen naar het wasbakkenplein zien te komen, en daar een wasbak pakken. Maar pas op: er is een wasbak te weinig. Een jongen komt dus zonder wasbak te zitten. De jongen die het laatst komt, maait niet alleen het laatst, maar ook buult hij verschrikkelijk, en hij niet alleen. Want zijn heie groep moet de rest van de dag korvoën: papiertjes opruimen, tafel afruimen, wasbakken schoonmaken etc. Kortom : de keukenstaf mee assisteren.

DE TIEN " GEWODEN " VOOR DE JONGENSKOORAMPEERDER.

1. Sportiviteit en solidariteit staan bovenaan in het vaandel.
2. We zijn met elkaar op kamp ! Denk niet alleen aan jezelf, maar ook aan de anderen.
3. De staf heeft geprobeerd alles zo leuk mogelijk te organiseren. Jullie moeten het leuk maken.
4. we zijn te gast in de natuur : ben er zuinig op.
5. hoor je de trompet ! Dat betekent : verzamelen ! Kom dan ook meteen.
6. De tent is deze week je huis . houd je huis steeds schoon en netjes.
7. weet je hoeveel moeite het kost om voor 45 man te koken ? als je eens iets niet lust, zeg het gerust, maar blijf vriendelijk.
8. wees zuinig op jezelf ! Ga steeds eten met schone handen, ga steeds slapen met een schoon lichaam.
9. Op het toilet moeten we allemaal zitten, noud net dus zo schoon mogelijk.
10. we zijn met z'n allen op kamp, maak er wat van !

KONINKLIJKE MARECHAUSSEE
AFDELING: Noord Brabant
DISTRICT: GBA3657
GROEP : A3, Delta
COMMANDANT: H.J.P. de Vries
ONDERWERP: Tentenkamp jongenskoor
Cantasona
DATUM: 15 Juni 1987

Aan: Cantasona jongenskoor
per adres J. Felix
Cna Doelstraat 24
5281 GV Bortel

Hierbij deel ik u mee dat er in de bossen waar u uw kamp organiseerd regelmatig snokkelaars zijn waargenomen, daarom wil ik u, de leiding en de deelnemende personen aan dit tentenkamp verzoeken op te letten met waardevolle voorwerpen. Verder verzoek ik u ook als u per ongeluk op een schuilplaats van deze snokkelaars zou stuiten de grootste voorzichtigheid in acht te nemen en de dichtbijzijnde politie- of marechaussee-post te waarschuwen en zeker niets aan te raken. Mocht het voorkomen dat u een van deze personen tegen zou komen onderneem dan niets en bemoeid u zich nergens mee.

Ik verzoek u dit schrijven door middel van publicatie aan alle deelnemende personen aan uw tentenkamp te laten lezen, ik verzoek u ook in het verband met een nog lopend onderzoek deze informatie niet verder te geven aan de pers of andere nieuwsbronnen.

Hoogachtend groepscommandant H.J.P. de Vries